

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJSEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU

★
Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXVII.—LETO XXXVII.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), MARCH 16, 1954

STEVILKA (NUMBER) 52

Novi grobovi

CHARLES (LINDY) KOTNIK

Po tritedenski mučni boleznici je preminil v Lakeside bolnišnici Charles (Lindy) Kotnik, star 47 let, stanujoč na 6034 Carry Ave. Rojen je bil v Clevelandu ter je bil dobro poznan kot izvrsten kegljač. Bil je član društva Clevelandski delavci št. 9 S.D.Z. Delal je pri Warner Swasey Co.

Tukaj zapuščajo sedem bratov in dve sestre: Joseph, Albert, William, Anthony, Louis, Mrs. Mary Lehan, CWO Victor J., ki se nahaja z ameriško armado v Canal zoni, Ernest v San Diego, Calif., in Mrs. Josephine Mekin. Pogreb da ter veliko sorodnikov. Pogreb se vrši v četrtki zjutraj ob 8.15 uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Vida ob 9. Ave., ter nato v družinsko grobnico na pokopališču Calvary.

STEVE DEMCHAK

V Mestni bolnišnici je umrl v soboto zjutraj Steve Demchak, rodom Čeh, stanujoč na 1226 E. 86 St. Zapuščajo soprogo Rose, rojena Tutoky, šest otrok: Anthony v Tampa, Fla., Steve, Mrs. Ethel Bishop, Joseph, Mrs. Eleanor Lunder in Edward, šest vnukov in druge sorodnike. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 9.30 uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Frančiška in nato na pokopališče Calvary.

V zadnje slovo

Članice krožka št. 3 Prog. Slovenk so prošene, da pridejo nocoj ob sedmih v Želetov pogrebni zavod, 458 E. 152 St., da izkažejo zadnjo čast umrli članici Ivani Samsa.

Članstvo društva Zavedni sosede št. 158 S.N.P.P. je prošeno, da pride nocoj ob osmih v Želetov pogrebni, da se poslovi ob pokojne članice Ivane Samsa, jutri pa da se po možnosti udeležijo njenega pogreba.

BITKA ZA INDOKINO

PARIZ, 16. marca—V Indokini gre za eno najhujših pa tudi najvažnejših bitk v sedemletni vojni v Indokini. Na severo zahodu pokrajine Vietnam v bližini pokrajine Laos in ne daleč od Kitajske, leži francoska trdnjava Deen Bien Thu, ki je ena glavnih vojaških postojank v Indokini. Komunisti jo napadajo ne oziraje se na žrtve. Današnje jutranje poročilo pravi, da se Francozi obupno borijo, da se Francozi trdnjavo, Francozi obdržijo to trdnjavo, Francozi trdijo, da je dosedaj padlo že pet tisoč komunistov. Poročila priznavajo, da komunisti napredujejo. Tudi se trdi, da je v tej silni bitki v ozadju Kitajska. Od usode omenjene trdnjave bo odvisna usoda sosednje pokrajine Laos, kakor morda usoda celotne Indokine. Blizu se namreč 26. april, ko naj se na konferenci v Ženevi razpravljata tudi o Indokini. Če naj pride do premirja, vodo komunisti zahtevajo za sebe že dotedaj izbojevano ozemlje.

Skrbi Dulles: Azijska vprašanja so prva

WASHINGTON, 15. marca—Državni tajnik John Foster Dulles se je danes prvič po povratku iz Caracasa bavil s tekočimi posli. Na mizi je ležalo pismo, v katerem senator McCarthy zahteva, da mu Dulles pojasni, zakaj je McCarthyvega prijatelja Scotta McLeoda razrešil dolžnosti nad uradnim državnega tajništva.

Predsednik Južne Koreje Rhee je mnenja, da naj se stopa zoper komuniste brezobzirno. Če se Sovjetska zveza smatra za dovolj močno, da gre v tretjo svetovno vojno, naj gre sedaj, ne pa kasneje ko bo močnejša. Rhee zahteva za konferenco, ki se vrši dne 26. aprila v Ženevi, zagotovilo državnega tajništva, da misel združene Koreje ne bo opuščena, in da tudi trenutni interesi južne Koreje ne bodo prodani. Tudi to, da Amerika sedanega režima na Kitajskem ne bo priznala.

V zvezi s konferenco v Ženevi se ima tajnik Dulles pripraviti na razgovore s Francijo in Veliko Britanijo, in to radi enotnega nastopa. Predvsem kar se tiče Francije, da ta ne pade v past komunističnim vabilom, da se konča vojna v Indokini, seveda s koncesijami komunistom.

V boljše razumevanje čitateljem "Enakopravnosti" naj dodamo sledečo sliko, kako Amerika podpira Francoze v Indokini: V tekočem federalnem proračunu je za Indokino določena postavka \$785,000,000. Od te vsote gre \$385,000,000 direktno v Indokino kot pomoč zoper komunistične upornike, \$400,000,000 pa Franciji v podporo njenega vojnega proračuna. Poleg tega daje U.S.A. na razpolago puške, letala, tanke, topništvo, motorna vozila, radijske in druge aparate, municijo v vrednosti \$200,000,000. Na licu mesta je 600 ameri-

ških tehničnih strokovnjakov. Amerika tako prispeva tako k stroškom vojne v Indokini na francoski strani že sedaj s 65 odstotki. Francija zahteva, da da Amerika tudi pilote, ki bodo aktivno v bojih. Ali se bomo zapletli v vojno v Indokini?

BORBA ZA MEDNARODNI TRG

Predsednik sovjetske vlade Georgij Malenkov je za splošne volitve v Rusiji izdal parolo, da bo Rusija s kapitalističnimi državami tekmovala na svetovnem trgu. To pomeni, da gre tudi Sovjetski zvezi za pridobitev—trga.

Na izvozu in na svetovnem trgu je posebno zainteresirana Velika Britanija. Velike trgovske delegacije iz Velike Britanije so se nahajale v Moskvi, da dobijo ruska naročila. Enako na Kitajskem. Posredoval je vzhodni del Berlina, ki je pod sovjetsko okupacijo. Bile so stavljenе ponudbe kako oživetiti trgovske odnose med Veliko Britanijo in Kitajsko, v kolikor ti že ne obstojajo. Neposredno pred debato v britanskem parlamentu so se razgovori odpovedali. Churchillova vlada stoji na stališču, da je te razgovore zahtevala Zveza svobodne trgovine s Kitajsko, ki je komunistična avangarda v Veliki Britaniji. Obe delegaciji v vzhodnem delu Berlina ste se razšli.

V Caracasu razpravljajo zunanji ministri južno ameriških držav v družbi z gospodarskimi strokovnjaki o gospodarskih odnosih z Združenimi državami severne Amerike. Vprašanje je zelo važno. Znano je namreč, da sili v Južno Ameriko Sovjetska zveza, da pa sili tudi druga država, na kar se pogosto pozablja, namreč Zapadna Nemčija. Zapadna Nemčija hoče obnoviti stare trgovinske zveze z Južno Ameriko, čeprav daje, kakor

"ODPRAVIL BOM ZMESNJA VO V WASHINGTONU"—EISENHOWER

Scott McLeod je šef za javno varnost v državnem tajništvu. (Tajništvo za ameriško zunanjo politiko.) 534 uradnikov tega tajništva je bilo odslovljenih iz razlogov, ker baže niso zvesti Amerikanci. McLeod je poročal, da je med tem številom bilo le 11 takih, ki so bili na sumu nezvestobe. Demokrate so otvorili ogenj tako na njega, kakor tudi na državno tajništvo, katerega načeljuje John Foster Dulles. Scott McLeod je namreč tudi tako imenovani "personalni šef." On v glavnem nastavlja, ocenjuje, ima pa tudi pregled nad uradnim tajništvom tega tajništva. Tajnik Dulles mu je odvil personalne posle in je rekel, da naj se briga samo za posle, ki so v zvezi z varnostno službo.

Senator McCarthy, katerega osebni prijatelj je McLeod, je protestiral in od tajnika Dullesa zahteval pojasnilo, zakaj je razrešil McLeoda personalnega nadzorstva. V današnji zmesnjavi v Washingtonu se je McLeod po svoje znašel in dal o uradništvu in kvalifikaciji tega uradništva ter o svojem postopku do tega uradništva tole pojasnilo: "Moj posel je v tem, da ne morem biti sodnik in izreči sodbu ali je kdo komunist ali ne. Za mene je glavno, da nekdo (uradnik tega tajništva) na zunaj nastopa kot raca, raca kot raca, ga-ga, kvaka kot raca in se ne smem vtikati v vprašanje, če je sploh raca."

V ocenjevanje McCarthyja: Dr. McCracken, pastor iz New Yorka, je osvetlil osebnost McCarthyja s temi besedami: "McCarthy je član cerkve (katoliške cerkve), ki se ni nikdar odpovedala inkviziciji — versko sodišče v srednjem veku, združeno s policijskimi preiskavami o verstvu." To ga vzpodbuja k mišljenju, da je potrebna cenzura, da naj bodo vsi ljudje enaki—pod eno komando."

Kaj se godi na Vzhodu?

WASHINGTON, 15. marca—Ameriško vrhovno vojaško poveljstvo se je odločilo, da pošlje na Vzhod v Azijo tri najbolj odgovorne vojaške poveljnike. Ti poveljniki in z njimi obrambeni tajnik Charles Wilson imajo nalogo, da gredo na Japonsko, na Korejo, na Formozo, kjer vlada Čiang Kajšek, na Filipine in tudi v Indokino. Položaj na licu mesta naj pokaže, ali ne bi bila potrebna nova vojni strateška politika do Daljnega vzhoda. V tej delegaciji bosta tudi admiral Arthur Radford, ki je šef ameriškega zveznega glavnega stana in general Nathan Twining, ki načeljuje ameriškemu letalstvu.

Daljnji namen tega potovanja je tudi ta, da se delegacija prepriča o možnosti novega komunističnega vpada v posamezne dežele ter kakšne bi bile posledice, ako bi na ta vpad Amerika odgovorila z vsemi modernimi vojnimi sredstvi, torej z uporabo atomske bombe.

Eisenhower s kongresom ali proti njemu? Obrnil se je na narod za podporo

V DEŽELI JE ŽE TRI MILIJONE IN POL BREZPOSELNIH

WASHINGTON, 15. marca—Eisenhower se je snoči potom radijo in televizije obrnil na ameriški narod, ker mu je kongres v njegovi davčni politiki obrnil hrbet. Eisenhowerju grozi, da bodo spodnešena tla celotnemu njegovemu davčno finančnemu programu, ki je, da se federalni proračun uravnovesi in se Amerika ne zadolžuje več. Vprašanje je, kakšen uspeh bo predsednik dosegel z direktnim apelom na narod.

Tudi pokojni Franklin Roosevelt je imel stalno borbo s kongresom. Toda Franklin Roosevelt je znal najti pota in sredstva, da je pridobil kongres za svojo zakonodajo, ki je bila takrat v pravem pomenu revolucionarna. Kadar je bilo treba, se je Roosevelt obrnil na ameriško ljudstvo. V tej točki ga Eisenhower posnema, ne more pa mu biti kos v prvi točki—kako obvladati kongres.

Osnovno finančno politično vprašanje za katerega gre, je tole:

Eisenhower je najavil uravnovešene federalnega proračuna, to se pravi, da morajo biti davki toliko, da federalna blagajna ne bo imela več stroškov, kakor dohodkov, da torej ne bo delala z izgubo, s tem pa z zadolževanjem. To je eno finančno načelo. Drugo je gospodarsko življenje kot tako.

Demokratje pravijo: V sedanji gospodarski krizi je treba ohraniti kupno moč prebivalstva, če ne povečati jo. S tem se bo oživel notranji trg, s tem se bo dal pogum za nove gospodarske investicije, tako dohodkov, četudi gre za druge davčne vire. Na tem stališču je zgrajena sedanja demokratska finančna politika, ki ima precej zaslonbe tudi pri republikancih. V tem vprašanju pa gre dvoje vrst davkov. Prvi je osebna dohodnina, ki zadeva predvsem ameriške delavne sloje, ko gre za ohranitev njihove kupne moči. Spričo današnjih manjših dohodkov naj se torej zviša tisti dohodek, ki je davka prost in to od sedanjih \$600 na \$700 na leto. Senator George, demokrat iz Georgije celo predlaga znesek \$800. Pri tem naj povdarimo, da stoji za temi

Odgovor demokratov

Ob istem času kakor snoči Eisenhower, bodo govorili Amerikancem danes zvečer predstavniki demokratske stranke. Eisenhower je proti temu, da se zviša dohodek prost davka od \$600 na \$700. Demokratom očita, da imajo v tem predlogu svoje politične načrte. Demokratje obratno, da je zahteva trenutnega gospodarskega položaja, da ima delovna ljudstvo več dolarjev na razpolago za trg.

Predsednik republikanske stranke Hall je dal dve značilni izjavi. Prva, da je on sam zoper McCarthyja, druga, da naj se republikanci združijo pod vodstvom Eisenhowerja.

RAZNE VESTI S SVETA

Vremenska napoved v Washingtonu napoveduje za severovzhod, tudi za Ohio in Cleveland, lepo tola mrzlo vreme in da nekaj snega ni izključenega. Mrzli val gre iz Kanade, kjer so imeli danes zjutraj 30 stopinj pod ničlo.

Francozi imajo težave tudi v Tunisu. To pot so napadli glavni stan domačini—študentje, ki so poslopje in straže obmetavali s kamenjem. Francozi so odgovorili s streljanjem in ubili dva študenta, več pa ranili.

Ameriški general Ridgeway je pričal pred vojaškim odborom senata in je napovedal tudi tole: V vsakem slučaju kakagega komunističnega napada kjerkoli, bo govorilo atomsko orožje.

V Clevelandu se je na Euclid Ave. ustrelil šofer Fred Wentzel, star 41 let. Nahajal se je v gostilni Willie Bar, odkjer je poklical svojo taščo v Holland, O., da bi pregovorila svojo hčer naj umakne svojo tožbo za razporočo, drugače, da bo izvršil samomor. Tašča ga je rotila naj ne stori to in ji da priliko, da govori s hčerjo. Med časom ko je mati klicala hčer, pa se je Wentzel ustrelil. Poročena sta bila osem mesecev.

Dne 1. marca je bil na Bikinih ameriški poskus z atomsko bombo. Sedaj se je javil kapetan neke japonske ribiške ladje in toži Ameriko, da je s to eksplozijo kriva, da so bili ribiči na njegovi ladji, in to 22 po številu, opečeni. Ladja se je res nahajala v širšem območju Bikinov. Zašla je v to območje slučajno. Na kožo ribičev se je vlegel beli prah, naslednji dan pa so čutili hude opekline. Eden od njih se še danes zdravi v bolnici.

Povratak v domovino

Rosa Maver, ki se je nahajala zadnja dva meseca tu na obisku pri svojih sestrah in sorodnikih, se v petek zjutraj ob 9. uri vsede na letalo, ki jo popelje zopet v njeno rojstno vas Lokev pri Divačah. Nahaja se pri sestri Mrs. Frances Glažar na Bishop Rd. (tel. WI 3-1670), kjer jo prijatelji lahko obiščejo pred njenim odhodom. Tu ima tudi sestre Mrs. Caroline Trebec, Mrs. Josephine Ladiha in v Detroitu, Mich., Mrs. Jennie Keni. Upamo, da bo od tu odnesla kar najlepše spomine.

SLUŽBA V BELI HIŠI NE VABI

WASHINGTON, 15. marca—Bela hiša je bila v prvih dnevih republike precej samotna. Nekaj vratarjev, nekaj služkinj in notranjosti, to je bilo vse. Šlo je za preprosto življenje.

Moderna Amerika ima Belo hišo z vsemi modernimi napravami in posledicami. Gre pač za najbolj reprezentančno hišo, ne samo Amerike, morda trenutno celega sveta, vsaj kar se tiče zapadnega bloka. Pa tudi sicer so se naloge Bele hiše kot take silno pomnožile. Stabi raznih gospodarskih in političnih svetovalcev, pomnoženo osebje v notranjosti, treba pa je gledati tudi na zunanjo.

Osohju, zaposlenemu v Beli hiši, načeljuje g. Crim. Crim se je pojavil pred kongresom in zahteval večji kredit za upravne stroške Bele hiše, ne preveč, vendar le nekaj dolarjev. To za presojlo položaja ni tako važno. Važna je ugotovitev Crima, da je težko najti ljudi, ki bi šli v podrejeno službo v Belo hišo.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES — (CENE NAROČNINI)

By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:

(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):

For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:

(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):

For One Year—(Za eno leto) \$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 7.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

PO VOLITVAH V SOVJETSKI ZVEZI

(2)

Ali moremo ruske volitve in njihove izide gledati recimo z očmi Zapada? Če jih gledamo s temi očmi, potem je naravno kritika ta, da so se vršile v senci bajonetov in pod državno silo. Sicer pa se v Sovjetski zvezi že po naravi sami morajo vršiti volitve na način kot se vršijo. Tamkajšnje državno in družabno življenje gre za tem, da se odpravijo stanovske razlike in da postane družba socialistična. V meščanskih državah se interes posameznih stanov izraža, v koliko gre za politično polje, v organizaciji političnih strank. Teh interesov in teh strank komunizem itak ne priznava, torej kako naj bi jih dovolil in dovolil poleg sebe še kako drugo politično stranko?

Primerja je ista, kakor bi držalo s primerom ameriške demokracije v drugih državah, ki te demokracije ne morejo doživeti, ker nimajo njenih predpogojev. Kdor je kljub temu hoče posnemati, se ravna kakor opica.

Kaj se je na volitvah povedalo sovjetskim volilcem, odkar je na čelu centralne sovjetske vlade Georij Malenkov? Revolucija se razvija in to po svoji notranji potrebi. To smo lahko opazovali pri veliki francoski, pa tudi pri veliki ameriški revoluciji. Včasih gre krvavo, včasih gre razvojnjo. Današnje Amerike si ne moremo predstavljati presajene v začetna leta po njenem rojstvu. Tudi ameriška demokracija je imela svojo krvavo revolucijo, ki je bila politična in socialna. Imela je krvavo državljansko vojno. Notranja trenja prihajajo na dan še danes, četudi pod mirnim površjem. Ne moremo pa še reči, da bi bile vse ideje deklaracije o neodvisnosti že danes praktično oblikovane tako, da bi ne bil mogoč kak drug razvoj.

V značaju sovjetske revolucije leži, da se sama čisti tako po ideologiji, kakor tudi po taktiki. Ideološko vprašanje je bilo na primer v tem ali je armada lahko sama zase, se briga sama zase po svojih poveljnikih, ali pa ji je potrebno posebno politično varstvo. Stalinov režim je bil mnenja, da je strankina policija potrebna tudi pri armadi. Tajna policija je bila več kakor armadino vojaško poveljstvo. Malenkov misli, da je prišel čas, ko se armada lahko vodi sama in ne rabi nad glavo naukov in orožja iz tajne policije. Zato je moral pasti Beria, četudi do kosti revolucionar in zvest ideji komunistične družbe. Vse kakor nov razvoj v zgodovini sovjetske revolucije.

Morda razvoj tudi v tem kočljivem vprašanju, kako gledati na sočloveka. V doktrini komunizma, kakor si jo je razlagal Stalin, je človek le številka. Stalinu ni bilo mar, če je stradano ljudstvo omahovalo v smrt pod pezo komunistične discipline. Glavno je, da se je dežela industrializirala, kanalizirala in če je pri tem umrlo na desetine milijonov ljudi, saj pridejo druge desetine milijonov! Sovjetska zveza pa se je le industrializirala in kanalizirala in je postala v industrijskem pogledu sama sebi zaščujoča.

Georgij Malenkov je morda sprevidel, da je človek končno le človek, ki se bo tudi v komunistični družbi počutil bolje če bo sit in bolje oblečen. Tu ne gre samo za sovjetsko podeželsko prebivalstvo, kateremu je dati več hrane in obleke. Gre za celotni in to nima sovjetski trgovinski sistem, ki hoče trgovati, izvažati in uvažati. Ravno zadnje dni smo bili priča novim podpisom novih trgovinskih pogodb z drugimi državami, neglede na to, kakšen je njihov notranji državni in družabni pravni red. Malenkov je izrečno naglaševal, da je Sovjetska zveza pripravljena tekmovali z vsemi kapitalističnimi državami na mednarodnem trgu, seveda tudi z Združenimi državami. To je, važen preokret, eden od njegovih ciljev pa je brez dvoma ta, da se dvigne notranji standard ruskega življenja.

Ali je Sovjetska zveza agresivna, ali si hoče novih ozemelj, s tem pa nove vojne? Ruski volilci so bili poučeni, da je cilj Sovjetske zveze mir, da nima nobenih agresivnih namenov in da se zaveda, da bi moderna sredstva za slučaj vojne porušila ne samo ruske, marveč svetovno civilizacijo.

L. Č.

Ob Tihem oceanu

Piše FRANK KERŽE

"Ne morem drugače, kakor da izrečem skupno zahvalo prebivalcem Los Angelesa in okolice, ker so mi vrnilo zaupanje v to človečanstvo. Sem prišel nedavno iz Chicaga v Kalifornijo in se sam sebi čudim prijaznosti ljudi, ki so vsak čas pripravljeni pomagati tujcu. To je v popolnem nasprotju z ljudmi po drugih krajih, ki nimajo ničesar zate in te sploh ne pogledajo. Zato najlepša zahvala ljudem v Kaliforniji. Tukaj sem začel izpoznavati novo življenje, katerega nisem videl nikjer drugje. Po dolgih letih zopet uživam to, kar imenujemo človeško življenje.—Virgil S."

To je pismo, katerega je prinesel naš največji list—Los Angeles Times, o katerem lahko rečem, da nisem videl večjih izdaj nikjer drugje, pa sem bil dolga leta v takih mestih kakor je Chicago ali New York. Clevelanda ne omenim, ker to je poglavje zase. Tam sem našel med našimi ljudmi precej tega, kar Chicazan Virgil v našem mestu. Dosti naših rojakov je že prišlo v Kalifornijo in se nastanilo v Fontani, koder je naša največja naselbina. In večkrat sem bral med vrsticami zahvalo našim ljudem v Fontani, ki pridejo vsakemu naproti, pripravljeni, da pomagajo novodošlim z vsem, kar imajo in premorejo. Vprašaj za nasvet, za orodje, za informacije ali za problem, kje boš živel.

Moj prijatelj v Fontani je prišel tako in kupil malo hišo. Bila je zarentana in je dokaj dobro donosala. Če obdrži človeka v hiši, bo sam moral iskati drugje. Če ga da ven, bodo zopet težave, ker ne bo tistega rednega mesečnega dohodka, katerega človek tako radi vselej, kadar začne z novim življenjem. Potožil je svoj položaj temu in onemu, ne da bi koga kaj prosil. Pa mu pravi eden izmed naših:

"Ti imaš dovolj prostora. Zakaj bi ne rešil svojega vprašanja tako, da postaviš še eno hišico zase?"

"Hiša velja, jaz pa nimam toliko na roki, da bi plačal."

"Kaj pa, če bi tako naredili. Ti založi to, kar imaš, z drugim ti pa mi pomagamo. Pri slednji hiši se najde kaka deska ali kak Two-by-four," pa pojde gori. Tukaj lahko spiš pod jasnim nebom; ker nimamo dežja, razven parkrat v letu. Pravzaprav sem že večkrat rekel, da v Kaliforniji sploh ni treba hiše, kakor jo poznamo. Dobra velika marela je vse, kar rabiš."

Moj prijatelj se je čelhljal za ušesi in pogledaval veselih oči naše fontanske rojake. Nekaj bi jim še rad povedal, pa si nekoliko kar ne upa. Pa se oglasi eden:

"Nič se ne boj, da bi ne šlo. Mi smo že marsikateremu pomagali, pa bomo tudi tebi. So sobote, so nedelje—prišli bomo in prijeli v roke. V par tednih boš imel—če palače ne, pa vsaj streho, četudi bi rekel, da ni v našem kraju tako potrebna kakor drugod po svetu."

In tako je bilo. Delal je sam, kolikor je vedel in znal, znašal od vseh strani les, katerega se dostikrat dobi kar na prostem svetu. Ljudje v Ameriki so že tako navajeni, da če le morejo, zavrejo to in ono, samo da jim ni napoti.

Tako nekako gre v Kaliforniji vsem, ki ne pridejo preveč bogati v te kraje. Taki so Angelini, kakor jim pravimo, kadar govorimo o njih. Kaj zmore dobra volja, nam najbolj priča Narodni dom v Fontani, katerega so zgradili največ sami in tudi že plačali.

Povedal sem že enkrat, da je Fontana pred dobrim letom odglasovala za mesto šeste vrste in tudi zmagala s tem predlogom. Slišal sem pa nedavno, da jim ni prav všeč ta sklep in da bi radi premenili tako, kakor je bilo prej. Prej ni bilo nobene in-

korporacije in kraj je živel tako, kakor ga je vladala county San Bernardino. Fontana ne spada več k Los Angeles county, je pa kmalu od meje, ko se začne nov county. Kaj se to pravi? Da Fontana ni sama gospodarila, ker ne more, dokler ne odglaša za inkorporacijo. Kaj pa je to inkorporacija? Nekje nekak urad, kateri vodi in odloča v vsem. Inkorporacija je primeroma lahka. Treba ni drugega, kakor glasovanja in če predlog dobi večino, je inkorporacija sprejeta. Od gotovega dneva začne tak kraj nanovo živeti. County pobere šila in kopita in domači ljudje začno z vladanjem.

Kakor veste, pobira vsaka county vse mogoče davke, kate-re potem razdeljuje med svoje stanovce. Pobira, pravim—zraven pa tudi plačuje. Večina vsega tega prevzame mesto in dobiva v ta namen nekaj procentov od taks na vse mogoče stvari. Zraven tega ima tudi novo mesto pravico, da pobira posebne davke. Mesto mora skrbeti za čistilnice, zdravstvene zavode, pota, luči, snajenje cest, pobiranje smeti in odpadkov, za podporo svojih revežev in še za ducate drugih stvari. Graditi mora svoj City Hall, potem policijski urad in policijo, zapore in toliko drugega, da se ne izplača naštevati. To pride poleg tistih taks, ki jih lastnik plačuje za šole ali za svet in poslopja.

Na kratko je tako: mesto se lahko odglasuje, pravi ples se pa začne šele potem, ko je glasovanje končano in mesto potrjeno. Povsod manjka denarja in pomaga si na novo inkorporirano mesto, kakor ve in zna. V moji bližini je par takih mest, ki niso mogla drugače, kakor da so odprla igralnice, koder se zbira kvartopirci. To pa prinese mesto slabo ime, ker taki "biznisi" vselej privlečejo še kaj slabšega, kakor je postavim korupcija in prostitucija.

To pa ni še vse. Kadar glasu-je kak kraj za mesto, dobi tudi pravico, da izvoli gotovo število aldermanov ali občinskih svetnikov. Ti morajo pri mestu šeste vrste služiti zastoj. To pa nikdar ne traja dolgo. Koder ni plače, tam ni tudi dela. To drži po vsi Ameriki. Kaj je torej bolj naravnega, kakor da pride pri bodočem glasovanju predlog, da se občinske svetnike plača. Če je vsprejeto—pa vlečejo lepe vsote. Ti svetniki, policija, ognjegasi in podobni vedno gledajo, da vsaj toliko odneso iz mestne blaginje, kolikor je gotovine notri. Pa ne samo to. V Ameriki je doma neka skupnost vseh takih, ki žive v javnih službah. Imajo gotove pravice, katere seveda prodajajo, drugače ni postranskega dohodka.

Jaz sem zasledoval in pronajdel vse to. In rekel sem eno: če že ne morem uiti organiziranemu grafitu, potem imam rajši, da me skube tisti, ki ima dosti. To se pravi: če imam izbiro med county in mestom, bom rajši glasoval za county, ker tam je velika živina, do katere ne moreš s par dolarčki, kakor je slučaj pri mestu. In zato sem glasoval pri našem Bellflower seveda za to, da ostane vse po starem. To se pravi, da ostane county in skrbi za vse potrebno, kakor do zdaj.

Zmagali smo sijajno, to se pravi: izmed vsakih štirih ljudi so trije glasovali za county, eden pa za mesto. Imamo vse potrebno v našem Bellflowerju, krásno knjižnico ali Public library, izvrstno ognjegašvo, fine šole. Pri šolah bi rad povedal eno: da imaš na trgu dobro izbiro učiteljev, katere lahko najameš. Zdaj je pa tako. Če vsa občina odbira, dobiš vselej najboljše ljudi, ker pričakujejo, če gredo v službo k velikemu gospodarju, da bodo kmalu dobili ne-

kaj povišanja ali napredovanja. Tega pa ni mogoče pričakovati pri mladih korporacijah, ker jim na vseh straneh manjka denarja. Učitelj tudi ne pride prav lahko iz službe, ki je majhna, v službo, ki služi velikemu.

To je odprlo oči tudi našim v Fontani. Jaz živim v Bellflower, koder imamo vse od county, kar rabimo. To so knjižnice, policija, ognjegasi, bolnice, luči, pobiranje smeti in garbeča, čisto in snajenje, kolekte, sodnijo in mnogo drugega in plačujem po mojem računu manjše davke, kakor so v Fontani, koder nimam za vse, kar plačujem, drugega, kakor pomoč pri ognjegaštvu. To mi je povedal rojak, ki je nedavno kupil posestvo in je sam preračunal, da so njegovi davki večji od mojih.

Ko to pišem, se vrše veliki boji za inkorporacijo Lake-wooda, ki je moja sosedna naselbina. To se pravi, kje se začne ena in kje konča druga, ni nobene meje ali presledka. Vse se skupaj drži in zato se mi zdi neumno, da ljudje ustanavljajo mala mesta, kar nima prav nobenega pomena. Veliko mesto ne more drugega, kakor raztegniti se na dve strani in mora preko vseh ovir, ki pridejo naproti. Težava je v tem, ker je naša javnost kar prepojena s tistim elementom, ki samo gleda, kod bo kakšen dolar za zaslužek ali graft.

Povem še to, da leži Fontana v countyju, ki je eden izmed največjih v naših državah. To vam dokažem s tem, da vzamem primero. Država Rhode Island ima dva senatorja, kakor naša Kalifornija ali New York, ki je še večji. Iz countyja San Bernardino bi lahko napravil 20 takih držav, kakor je Rhode Island, pa bi zraven ostalo še precej sveta. Zato je pa dosti boljše, da ostane ena naselbina v upravi countyja, koder gre vse bolj na veliko. In tudi bolj pošteno. Kar nas je ljudi v Los Angeles county, se mi zdi neprimerno in drago, če gledamo za lastna mesta.

Los Angeles county ima vendar mesto enakega imena, ki je že danes na tretjem ali četrtem mestu v naših državah. Poleg tega je še eno mesto, h kateremu bi rad spadal sam. To je Long Beach, ki ima že zdaj blizu pol milijona ljudi, je dokaj bogato, ker ima nad 750 vrelcev petroleja. To mu je prineslo že do zdaj 120 milijonov dolarjev rezerve. Zraven je pa edino mesto, koder je toliko javnih naprav za ljudstvo, kakor v nobenem drugem mestu. Kadar se izprehajam ob krásni obali, vselej merim milje in milje najlepše morske obale, koder niso nikjer prišli privatniki in pobrali vsega, kar je narava ustvarila za vse ljudi.

Poleg tega je Long Beach mesto, koder sem našel najbolj pošteno upravo v naših državah. Koliko ima mesto parkov in v njih koliko naprav za vse ljudi. Kadar bomo prihodnjič glasovali v našem Bellflowerju za to, da se priključim naš kraj Long Beachu, tedaj bomo pa zmagali. Veste, je dobro biti član velike skupine, ker ima vse potrebno, kar se ne dobi v malih krajih.

Do zdaj smo imeli nekaj dežja. Pravijo, da ga bo še—če ga bo. Potreben bi bil že zato, ker so zopet gozdi suhi in je nevarnost za požare, ki vničijo leto za letom ne samo precej gozda, ampak tudi dokaj človeških stanovanj. To pa vse zato, ker so eni tako neumni, da gredo ali preblizu vode ali pa preblizu gozda. Vse po pameti—pa je najbolj prav.

Darova za Prosvetni odbor P. S.

Prosvetnemu odboru Progresivnih Slovehk je darovala Mrs. Josephine Zakrajšek \$10. v spomin pokojnega Johna Zakrajšek; Mr. Leonard Poljšak pa je daroval \$2.00. Najlepša hvala darovalcem!

Viki Poljšak, predsednica Prosv. odbora

Spomini s potovanja v staro domovino

Piše FANNIE BREZOVAR, Euclid, Ohio

(Nadaljevanje)

Dne 20. junija sem šla v Ljubljano na koncert, katerega je priredila Izseljeniška matica v počast nam ameriškim Slovincem, ki smo se nahajali v domovini na obisku. Kako je bilo lepo! In dvorana je bila polna ljudi. Podrobneje o tem je že pisala ga. Mila Šenk, ki je z nami potovala po Jugoslaviji ter tolmačila in pojasnjevala razne zanimivosti. Želim, da bi Mila še kaj več pisala.

Prihodnji dan na 21. junija smo šli na izlet po Jugoslaviji. Vsa čast gre vodstvu "Putnika" v Ljubljani, ki je vse podrobnosti tako dobro uredil, da smo se izvrstno zabavali. G. Tone Selškar nam je šel povsod na roko in dal vsakemu dober nasvet. Nas je šlo 34 potnikov na avtobus, s katerim smo šli na ogled po lepi Sloveniji. Naša spremljevalka Mila se nam je takoj pri- ljubila, da smo se vsi počutili kot domače. Prepevali smo na avtobusu, da je odmevalo po slovenskih gorah.

Na Bledu smo prenočili dva večera. Tam je bilo prav lepo. Ogledali smo si Medvode, Kranj, Radovljico, Moste, Trzic, Vrbo in muzej Prešernove rojstne hiše.

Tretji dan smo šli v Bohinj, kjer smo si ogledali hidrocentrale. Še sedaj mi je v spominu kako čvrsto smo hodili v Vintgar, dve uri in pol ob vodi Radovna, potem smo pa šli peš eno uro, da si ogledamo kje izvira Sava. Voda bruhla iz gore kakih 40 metrov visoko doli v dolino, kjer se začneja Sava. Ta gora se imenuje Komorča gora, a naprej ni več poti. Na vrh gore je sedem jezer, katerim rečejo Črno jezero. Tja gori se pride z druge strani.

Nazaj prišedši v dolino, smo si ogledovali na drugi strani turistične Alpe za hribolazce. Ta gora je visoka 2400 m. Na vrhu gore pa se nahaja hotel Kamna. Sedaj delajo na novemu modernemu hotelu, kakor nam je povedal naš vodja Geno Doljak, in sicer pričakujejo, da bo gotov v dveh letih. Že sedaj vabijo Amerikance na izlet.

Zarja poda opero

EUCLID, Ohio—Že lepo vrsto let vprižarja Zarja koncerte in opere, ni pa podala opere že od leta 1929. Končno smo se pa le odločili, da podamo opero kot našo prihodnjo prireditve. Ime operi je "V vodnjaku."

Ime samo pove, da se bo predstava vršila oziroma odigravala v bližini vodnjaka, pa tudi v vodnjaku. Mnogo lepih melodij se bo čulo, saj bo menda v kresni noči, ko se bodo kakor v davnih časih zbrale zaljubljene ali v ljubezni nesrečne deklice, ki bodo iskale nasvetov pri vedeževalkah ali coprnih, kje je njihov dragi in kdaj da pride ponje. Polna upov prihaja dekle po naročilu vedeževalke k vodnjaku, da morda vidi oblike svoje ga fanta, Trpko razočarana pa odhaja, bogatejša spet za eno izkušnjo, da vrazjevernicam ni več verjeti.

Opera zahteva sopraniste, tenorje, itd. Celotni zbor kakor tudi ženski in moški zbor nastopijo v obeh delih opere.

Prav vljudno ste vabljeni, da se vsi, ki vam je Zarja pri srcu, da se ohrani še v bodoče, da pride na to opero. Naš učitelj prof. J. V. Krabec se trudi na vse načine, da presadi v duše in grla svojim učencem to, kar bi rad, da bo to lepo delo slavne češkega skladatelja Blodeka izvajano tako kot bi moralo biti. Opero, ki je v dveh delih, bo spremljal orkester sedmih mož poleg našega pianista Edwarda Polshaka.

Ta Zarjina spomladanska predstava bo v Slov. nar. domu

Potovanje na vrh te gore bo s pomočjo vzpenjača na električno in to za tiste, ki nismo zmogli plezanja.

Spotoma smo se ustavili v Hrušici pri spomeniku, na katerem so slike in imena naših borcev, ki so jih ustrelili Nemci. Od ene družine v Hrušici jih je padlo pet.

Prenočili smo v hotelu Zlatorog, drugi dan, to je četrti dan našega izleta smo se pa podali proti Jesenicam, Mojstrani. Kosilo smo imeli na Kranjski gori, potem smo pa šli naprej v Radovljico, Otoče, Kranj, Brezje, kjer smo si ogledali še lepo ohranjeno cerkev Marije Pomagaj. V njej smo zapeli Marijino pesem. Šli smo proti Logarski dolini. Ta dolina je bila nekoč last grofa Logarja, kateri še živi v svoji mali hiši v tej dolini.

V tej prijazni dolini smo prebili dva dni, sedeli v senci ko je bilo 90 stopinj vročine in gledali Kamniške Alpe, pokrite s snegom, in goro Ostrica, s katere se sneg topi, voda pa ima svojo pot v zemljo v dolini, kjer se steka v eno strugo in teče ob cesti, da se izliva v Savo. Tu je tudi privlačna stavba, katero imenujejo Planinski dom. Prišli so z delom, da uredijo nočni klub, v katerem upajo, da bo ustrezno tudi tistim, kateri radi plešejo in ne bodo motili ponoči one, ki radi spijo. Raditega je to poslopje precej oddaljeno od drugih. Kakor nam je pravil poslovodja hotela, nameravajo še letos narediti več modernih kabin, katere bodo na razpolago mnogim turistom, ki semkaj prihajajo na oddih.

Ko prideš v to dolino ni več poti naprej in moraš zopet nazaj po isti poti, upati pa je, da bodo tudi to ozko pot izboljšali. Na treh lesenih mostovih smo morali vsi potniki izstopiti iz avtobusa, ker smo se bali, da bi se most pod nami podrl.

Peti dan smo šli proti Savinjski dolini v Celje. Tam nas je pozdravil župan Celja, ki je nam podal kratko zgodovino o kraju in kako so tam živeli še stari Rimljani.

(Dalje prihodnjik)

na St. Clair Ave. v nedeljo, 4. aprila. Pričetek ob 4. uri popoldne. Po operi bo običajna domača zabava, serviralo se bo okusna okrepčila in igrala bo Fr. Grabnarjeva godba do pozne ure.

Na veselo svidenje najprvo na koncertu naših vrlih Jadrancev nov v nedeljo, 21. marca v Slov. del. domu na Waterloo Rd., in potem na 4. aprila v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. pri Zarjanih, vam kliče

Frank Kokal.

Krožek št. 2 Prog. Slov.

Članice krožka št. 2 Progresivnih Slovehk so vabljene, da pridejo gotovo na redno sejo v sredo zvečer, 17. marca v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

BOLJE ZLEPA KOT ZGRDA

AURORA, Miss., 15. marca—Tukajšnja trgovinska zbornica je prišla pri reševanju varnosti cestnega prometa na sledečo humanitarno misel:

Lastnikom avtomobilov je poslala posebne dopisnice, na katerih je besedilo, da kadar kršijo cestno policijske zakone o pravični vožnji in ustavljanju, naj se mesto pri policiji zglašijo pri zbornici. Tam bodo dobili čašo kave s prigrizkom.

Očividno si zbornica misli takole: Pri čaši kave bo prišel tudi razgovor o pravilni vožnji in varnosti prometa in bolje je, da se s človekoljubno gesto ljudem dopove, kaj je prav in kaj ni prav, kakor pa, da bi se grozilo s policijsko in sodno silo.

O ITALIJANSKI VLADNI KRIZI

Nekateri menijo, da je povzročila sedanjost italijansko vladno krizo tako imenovana levica v demokrščanski stranki. Trde namreč, da se Pella ne bi umaknil, če ne bi bilo te — levice.

Vendar ni tako. Vzroki krize so globlji. Že pred leti smo jih slutili, že takrat, ko se je v prvem povojnem obdobju utrjevala na oblasti krščanska demokracija.

Vso zgodovino klerikalne vladavine prepletajo spori med delom (obubožanimi proletarskimi množicami) in kapitalom (vladajočimi) klerikalno-kapitalističnim razredom. Ti spori so zaradi protijudskih politike De Gasperijevih vlad in še posebno zaradi nazadnjaškega delovanja zadnje Pellove vlade, izbruhnili v oster spopad. In Pellova vlada je padla. Ni jo vrgla demokracija, ampak veljavnost, verjelo jo je ljudstvo, ki je v stavkah in demonstracijah zahtevalo, naj vlada deluje v prid delovnih ljudi in ne tako, kakor hočejo kapitalisti ter Vatikan.

Demokrščanska levica je le podstavila nogo padajoči Pellovi vladi, ki se je tik pred razsulo hoteli nasloniti še bolj na desno in z nasiljem potisniti socialna in z vprašanji v ozadje. Pella je nameraval sprejeti v vlado nazadnjaška Aldisija in si tako zagotoviti podporo monarhistov. Levici v krščanski demokraciji so se temu uprle. Ker je Pella izgubil podporo v svoji lastni stranki, je podal ostavko. Na pozornico je stopil nov predsedniški kandidat — levičar Fanfani.

Kakšna pa je pravzaprav ta demokrščanska levica? Kaj hoče in kdo jo podpira?

Krščanska demokracija ni enotna stranka, ampak nekakšno gibanje, ki združuje okrog klerikalnih načel veliko in majhno buržoazijo, srednje sloje, izobražence, kmete in tudi delavce. V razporedu italijanskih političnih sil si lasti mesto med skrajno desnico (neofašisti in monarhisti) in informbirojevsko levico ter se s socialdemokrati, liberalci in republikanci prikazuje kot "stranka sredine." Vendar je izrazito desničarska. Podrejenost Vatikanu, njegovi Katoliški akciji in velekapitalu ji daje nazadnjaški značaj.

Ker pa je krščanska demokracija gibanje, ki združuje različne sloje in razrede, je razumljivo, da se interesi teh slojev in razredov kažejo tudi v stranki. Odtod nasprotja med številnimi skupinami v italijanskem klerikalnem gibanju, ki so se prav posebno pokazala med sedanjost vladno krizo.

Nič ni težjega, kot razdeliti demokrščansko stranko na desnico, sredino in levico. Nihče ne more točno ugotoviti, koliko klerikalnih poslancev je desničar, koliko usmerjenih, koliko se jih zavzema za sporazumarska načela sredine in koliko je levičar.

je. Poznamo le izrazite nazadnjake (Tognija, Tupinija, Gonnello, Aldisija), pristašev sredine pa že ne bi mogli naštet. Le De Gasperija smatrajo za resničnega "centrumaša." O Piccioniju so na primer dolgo vrsto let govorili kot o človeku sredine, danes pa je desničar. In tudi Pella je razočaral tiste, ki so mislili, da je "centrumaš."

Med desnico in sredino torej ni prave meje, pa tudi med levico in sredino je ni. Klerikalni veljaki prehajajo iz ene skupine v drugo. V zadnjem letu socialnih bojov sta se utrdili obe skrajni skupini. In že se kažejo prvi obrisi meje med naprednejšim in nazadnjaškim krilom. Najbrž bo ta meja vse bolj vidna.

Torinska "Stampa" je lani septembra pisala, da je med 70 člani izvršnega odbora demokrščanske stranke okrog 30 levičarjev. Če je to res, potem je levica močnejša od desnice in tudi od sredine, vendar slabša od združenih nasprotnih kril. V parlamentu pa je od 261 demokrščanskih poslancev 100 do 130 levičarjev.

Tudi levica ni enotna. Neko levičarsko skupino vodi Gronchi, drugo Fanfani, tretjo Pastore. Razmejiti te skupine bi bilo nemogoče. Vemo le, da ima Fanfani največ pristašev.

Fanfanijeva skupina si je dala ime "Iniziativa democratica" (demokratična iniciativa). Pred nekaj leti je bila zelo delavna in predvsem — glasna. Vojil jo je Dossetti in njegovi pristaši so se imenovali "dossettisti." Dossetti, ki je bil zelo ognjevit in napaden voditelj, je na kongresih ostro napadal desničarske voditelje in celo De Gasperija. Naenkrat pa je utihnil. Verjetno se je razočaral. Nasledil ga je Fanfani, De Gasperi je minister za delo in Pellov notranji minister. V tej skupini so tudi: Taviani (obrambni minister v Pellovi vladi), Bonomi (vodja katoliškega zadrugearstva), Malvestiti (minister za industrijo in trgovino v zadnji vladi).

"Demokratična iniciativa" meni, da je gospodarska in denarna politika dosedanjih vlad nepravilna. Zavzema se za gospodarske in socialne reforme, s katerimi bi zmanjšali nezaposlenost. Njen list "Cronache sociali" piše, da bi bilo potrebno povečati državne investicije v proizvodne namene, zmanjšati pomoč zasebnemu velekapitalu in preprečiti industriji, da bi izkoriščala državo. Obenem graja stranko in dosedanje vlade, ki so z nepriljubljenim gospodarsko-socialnim programom zapravile ugled krščanske demokracije med italijanskim ljudstvom.

Ta skupina misli, da bi demokrščanska stranka lahko sama sestavila vlado, toda le, če bi na-

stopila z naprednim programom, okoli katerega bi zbrala tudi socialdemokrate, liberalce in republikance. Napredni socialni program bi utrdil demokrščansko stranko, ji pridobil nekaj ugleda in volivci bi zapuščali informbirojevce ter se vračali v klerikalni tabor. Če ne bi šlo drugače, bi v vlado tudi sprejeli predstavnike treh majhnih sredinskih strank.

Gronchi pa hoče spremeniti krščansko demokracijo v stranko "demokratičnih katoličanov" ali "naprednjakov med katoličani." Desničarji bi takšno stranko zapustili, zato bi morali poiskati zaveznike med socialdemokrati, liberalci, republikanci in tudi med Nennijevimi socialisti. Gronchi meni, da bi takšno sodelovanje potisnilo demokrščane na naprednejšo, socialno pot, kominformistični tabor pa oslabilo, ker bi Nennijeve socialiste odrgalo od Togliattijevih kominformistov.

Voditelji katoliških sindikatov so pred dnevi predlagali socialdemokratom, liberalcem in republikancem, da bi skupno nastopili proti nazadnjakom, ki se hočejo polastiti oblasti. Obenem so izdali proglas, v katerem govorijo o velikih socialnih reformah. Če primerjamo Fanfanijev in Gronchijev program s tem proglasom, lahko ugotovimo, da so težnje voditeljev krščanskih sindikatov še najbolj napredne.

V članku "Težko življenje demokratskega sindikata," ki ga je objavil "Il Popolo" 31. decembra 1. l., je neki Giorgio Vecchiato napisal: "Svobodni sindikati se morajo bojevati na številnih hudih frontah: proti industrijem, proti informbirojevski Konfederaciji, proti tistim krogom, ki mislijo, da je vsak socialni boj proizvod komunizma, proti mnogim ukrepom vlade. Italijanska konfederacija svobodnih sindikatov nasprotuje vsem, a njeni zavezniki so mnogo manj zanesljivi kot njeni nasprotniki."

V novejšem času so demokrščanski sindikati večkrat nastopali skupaj z ostalimi sindikalnimi organizacijami in celo z informbirojevsko Generalno konfederacijo dela. V nedavnem boju za povečanje plač državnih nameštencev so odkrito nasprotovali Pellovi vladi. Zahtevali so, naj vlada izvede agrarno reformo, zmanjša nezaposlenost, investira velike vsote v zaostali Jug, nasprotuje odpušcanju delavcev in prepreči zapiranje tovarn, ki po mišljenju kapitalistov niso dovolj donosne.

Fanfani in Gronchi izkoriščata sindikalno skupino kot rezervno silo v boju proti stranki in sredini in desnici. Ko so v Italiji iskali "rešitelja" vladne krize, so se največkrat ustavili pri Fanfaniju, nekajkrat pa omenili tudi Gronchija. Tedaj je Vittorio Gorresio napisal v "Stampi": "Mi (rimski kuriji) nasprotujemo vsakemu eksplozivju. Fanfani je smodnik, a Gronchi je dinamit." Vatikan je torej zavrnil oba: Fanfanija kot manjšo, a Gronchija kot večje zlo.

Ko je Fanfani sprejel mandat za sestavo nove vlade, se je najprej pogajal s strankami sredine. Republikance in liberalce je še dokaj hitro pridobil. Saragat pa je zahteval, naj nova vlada javno pokaže svojo privrženost republikanski ureditvi, ukine klerikalnem naklonjeni volilni zakon, nastopi proti monopolnemu položaju demokrščanske stranke, uveljavi socialne reforme, sprejme sindikalni zakon, ki bi zagotovil delavcem pravico združevanja in boja proti kapitalu ter nadaljuje z dosedanjim zunanjim politiko. Fanfani je bil pripravljen sprejeti večino teh zahtev, a demokrščanska desnica. Vatikan in Katoliška akcija so se uprli. Vsi ti se nočejo odreči volilnemu zakonu, niti monopolnemu položaju stranke. O socialnih reformah, ki jih je predlagal Saragat, nočejo ničesar slišati; prav tako pa odklanjajo

sindikalni zakon. Ker zelo pazi, da se ne bi zamerili monarhistom, tudi nočejo javno podpreti republikanske ureditve.

Tako je ostal Fanfani med kladivom in nakovalom. Brez socialdemokratov vlade ni mogel sestaviti. Če bi se uklonil socialdemokratskim zahtevam, bi mu večina demokrščanskih poslancev obrnila hrbet. In vlade zopet ne bi mogel sestaviti. Na pot pa mu je stopila tudi Clara Luce, ameriški veleposlanik v Rimu, ki je grozila, da bo Amerika odklonila pomoč levičarski vladi.

Levičar Fanfani je nekaj časa okleval, potem pa sestavil — desničarsko vlado. Za podpredsednika je postavil predstavnika velike industrije Campolijia in Tupinija, za notranjega ministra znanega nazadnjaka Adreotija; Piccioniju, katerega smatrajo za voditelja desne struje, je zaupal zunanje ministrstvo, Vanoniju, dolgletnemu fin. ministru — ministrstvo za finance in Aldisiju (človeku zaradi katerega je padla Pellova vlada) — ministrstvo za industrijo in trgovino. Na vse važne gospodarske in socialne položaje je postavil izrazite nazadnjake. Takšna vlada bi v najboljšem slučaju nadaljevala dosedanje politiko demokrščanskih vlad, najbrž pa bi se še bolj naslonila na desnico.

A Fanfani je dobil še eno zaupnico. Ko je bil že trdno prepričan, da ga bodo monarhisti podprli, je predsedstvo monarhistične stranke sklenilo, da bo podpiralo le Pellovo ali Piccionijevo vlado, še raje pa demokrščansko-monarhistično vladno koalicijo.

Fanfani je ostal v tem začaranem krogu — osamljen. Kot večja leta od socialdemokratov do monarhistov prepričuje popuša, se dobriča, graja, smešlja informbirojevcev (ki bi ostali nevtralni, če bi nova vlada obrnila hrbet Atlantskemu paktu) in celo na neofašiste ni pozabil. Pozabil pa je na načela, ki jih je kot voditelj "Demokratične iniciative" tako vneto razlagal.

Cerprav bi Fanfani pridobil večino v rimskem parlamentu (kar je malo verjetno, njegova vlada ne bi dolgo živela. Propadla bi tako kot Pellova in kot bodo propadale vse tiste italijanske vlade, ki ne bodo hotele delovati tako kot zahteva italijansko ljudstvo.

(Po "Delavski enotnosti")

PRODA SE HIŠA

za dve družini; 5 sob spodaj in 5 sob zgoraj. Dve garaži; dva forneza, nova, na plin. Vse v najboljšem stanju. Proda se radi bolezn.

Vpraša se na
981 EAST 140th STREET,
nasproti Fisher Body

VAS MUČI REVMAATIZEM?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
15702 Waterloo Rd. — KE 1-0034
Pošljemo karkoli prodamo kamorkoli.

DIPLOMATSKI STIKI MED JUGOSLAVIJO IN INDONEZIJU

Jugopres je svojčas napovedal navezavo diplomatskih stikov med Jugoslavijo in Indonezijo ter izmenjavo diplomatskih zastopnikov med obema državama. Ker to še ni izvedeno, se je sedaj zanimal za stvar v državnem sekretariatu za zunanje zadeve. Zastopnik oddelka za tisk tega sekretariata je povedal naslednje: "Začeta pogajanja so bila na dobri poti. Znano nam je, da so nekateri indonezijski uradni predstavniki v svojih izjavah poudarjali, da namerava Indonezija v kratkem rešiti vprašanje diplomatskih zastopnikov z našo državo. Jugoslavija je ved-

no pripravljena sprejeti tako pobudo, seveda če so na indonezijski strani pripravljeni dokončno ugodno rešiti to vprašanje."

TUDI V SMOLENJI VASI GRADE VODOVOD

S pomočjo Centralnega higienškega zavoda v Ljubljani in okrajnega ljudskega odbora Novo mesto so začeli prebivalci Smolenje vasi pri Novem mestu graditi vaški vodovod. Dela pri začetju studenca so končali, dogradili so pa tudi rezervoar. Letos bodo položili še cevi do vasi in vprašanje preskrbe naselja z dobro pitno vodo tudi v času večje suše, bo rešeno.

"Let's Keep That Smile!"

Four-year-old Bruce Dugan wisely reminds the more than 90 percent of the nation's school-age children who have dental deficiencies that they no longer have to look forward to losing five teeth through decay before they're 21. Bruce gets set to scrub his pearlys with a brush-load of Ipana A/C ammoniated-chlorophyll toothpaste to help the nation's dental societies call attention to this year's children's

dental health campaign. Emphasized are the importance of beginning tooth care at an early age, and prevention of decay. Recommended are: Home care of the teeth through regular brushing with a good dentifrice; a well-balanced diet, and regular trips to the dentist, beginning at age 2½. Bristol-Myers Company reminds that only a dentist can correct decay once it has occurred.

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim

nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

19461 SO. LAKE SHORE BLVD.

Pokličite:

Ivanhoe 1-9382

OGENJ POVZROČIL MILIJONSKO SKODO

Pri posestniku Francu Oblaku iz Bregovnice je nastal požar, ki je upepelil hlev. Zgorelo je tudi 600 kg krme, 4000 kg slame, več poljedelskih strojev in orodja. Škoda znaša več kot milijon din. Po dosedanjih ugotovitvah sklepajo, da je bil ogenj podtaknjen.

IŠČE SE STANOVANJE

ZAKONCA

Z MAJHNIM OTROKOM IŠČETA STANOVANJE S 4 SOBAMI; ENA VELIKA ALI DVE SPALNICI. Kdor ima za oddati, naj pokliče IV 1-8790

V NAJEM

V najem se odda spalno sobo

Prednost ima miren zakonski par, ki dela, ali pa dekle. Ima na razpolago tudi kuhinjo. Vpraša se po 5. uri popoldne.

PO 1-4951

HIŠE NAPRODAJ

PRODA ALI ZAMENJA

se hišo na Fuller Ave., od E. 222 St. 6-sobna Colonial hiša; preproge, zimska okna, mreže, gorkota na plin, jard zadaj zagrajen. Garaža in cementiran dovoz.

Pokličite

KOVACH REALTY

960 E. 185 St., KE 1-5030

RAZNO

ISCE SE

žensko, ki bi opravljala splošna gospodinjstva dela po 5 dni v tednu. Mora imeti rada otroke. Ob večerih gre domov. Dobra plača poleg obdov.

Pokličite

HE 1-1539

ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR

(RUŽENE SKERLJ)

DRUGA IZDAJA

JE KONČNO DOSPTEL.

Dobi se pri

August Kollander

6419 ST. CLAIR AVE.

CLEVELAND 3, OHIO

Cena s poštnino je

\$5.25

TVRDKA KOLLANDER IMA

NA ZALOGI TUDI

SLOVENSKO

ANGLEŠKI SLOVAR

BERILO

ter DR. F. J. KERNOVO

(DR. KOTNIKA)

Naročite se na te knjige.

preden zaloga poide!

V BLAG SPOMIN

OB PRVI OBLETNICI ODKAR JE UMRL NAS LJUBLJENI SOPROG, OCE IN BRAT

WALTER LAZAR

ZATISNIL JE SVOJE MILE OČI DNE 16. MARCA 1953.

Prešlo je v večnost leto dni, odkar zapustil si nas ti, spomine svetle nam budiš, in v naših srcih ti živiš.

Saj ne mine nikdar dan, da bi ne bili v duhu tam, kjer počiva tvoje truplo, kjer dom je zdaj hladan.

Zalujoči ostali:

ALMA, soproga
WALTER JR. in ROBERT, sinova
JO-ANN, hčerka
brata in sestri

Cleveland, Ohio, dne 16. marca 1954.

TISKOVINE

IZDELANE V TISKARNI

Enakopravnosti

SO LIČNE IN V NAJNOVEJŠEM TISKU

—Cene so zmerne—naročila hitro zgotovljena—

Se priporočamo društvom,

trgovcem, obrtnikom in posameznikom

ENAKOPRAVNOST

6231 ST. CLAIR AVE.

Dva pogrebna zavoda

za

zanesljivo

izkušeno

simpatično

pogrebniško

postrežbo

po

CENAH, KI JIH

VI

DOLOČITE

pokličite

A. GRDINA & SONS
FUNERAL DIRECTORS
1200 East 62nd St.
Cleveland 13, Ohio
Telephone 1-3208 - 1-3209

AVGUST ŠENOVA:

Diogenes

Zgodovinska povest iz 18. stoletja

(Nadaljevanje)

"Tako pozdravlja zaročec?" je rekla baronesa pikro, ko se je malce osvestila.

"Pustiva to, kje je polkovnik?" je zavpil Belizar in udaril z nogo.

"Gospod stotnik!" je vzkripelo dekle.

Sosednja vrata so se odprla. "Kaj pomeni to kričanje?" je odjeknil votel glas in na prag je stopil Klefeld. "Kaj? Belizar? Tukaj? Ob tej uri? Stotnik, kako ste se upali? Mislim sem, da ste bolni."

"Zdrav, gospod polkovnik," se je zvrnil Belizar, vojaško in mrko pogledal barona. "Vaš hudodelec je prišel, da ga postavite pred sodišče."

"Pred sodišče?" je debelo pogledal polkovnik.

"Da. Poslušajte. Bil sem na pristavi svojega dobrotnika. Predvčerajšnjim sem pa prejel pismo iz Liške krajine, pisal ga je nadporočnik Šandor Szabo. Pravi, da je sramota, ker se izogibljen sodišču in da bi bil že davno sojen, pa me ščiti žensko krilo, grofica Terezija Bačanka; trdi, da je zaradi mene odtegnila njemu svojo milost. . . Dovolj! Razumeli boste, gospod polkovnik, da je ta ostudna sramota za junaka toliko večja, ker

CHICAGO, ILL.
FOR BEST
RESULTS IN
ADVERTISING
CALL
DEarborn 2-3179

**REAL ESTATE
FOR SALE**

AURORA

For Sale by Owner. Overlooking Fox River, 38 miles from Chicago. Beautiful lot, ranch home, 3 bedrooms with bath, 20x18 living room with huge fireplace, glazed porch, large birch kitchen, automatic heat. Full basement with fireplace, breezeway, 2 car garage, located on Aurora-Elgin bus line on Route 21, near C.A. & E. train, also C.B. & Q.

Aurora 6-8000

WANTED TO RENT

RAILROAD OFFICIAL, best of references, requires 2 1/2 or 3 bedroom house. Northwest suburban area. Near schools, churches, shops. On or before April 1st. Care of property assured for mutual benefits.

DAvis 8-0129

COUPLE, 2 little girls, need 4 or 5 room apartment. N. or N.W. Near schools. To \$90.

SPaulding 2-9075

RESPONSIBLE Couple with older son, desire 5 room heated apartment. \$85. N.W. Will cooperate.

SUNnyside 4-3364

PROMINENT Business man, wife, and child, need 6 rooms, unfurnished, 1st or 2nd. Will cooperate. On far north side.

KEystone 9-7327

FARMS FOR SALE

240 ACRES — 45 miles N.W. Good buildings, good land. some timber. \$225 per acre. Terms.

520 ACRES — 65 miles N.W. of Chicago on good highway; all level rich soil. No waste land. Buildings consist of 3 dwelling units; cattle barn, 180x175; hog barn 80x200; sheep barn 70x200; corn cribs; grain storage; 2 cement silos; drive-on scales; almost all new out-buildings. Terms.

200 ACRES on paved road 35 miles N.W. Deep rich black soil. Pension truck. Farmer's terms.

OTHER FARM BARGAINS

LOUIS I. BEHM, Realtor

GRAYSLAKE, ILLINOIS

Phone GRayslake 3-8181

šel. Dekle je skomignilo z rameni.

"No, zdaj ga imamo, zdaj je tvoj!" se je čez nekaj časa nasmešnil polkovnik.

"Toliko bolje," je mirno odgovorila Amalija.

Janković je stopil s Penzingerjem v svoj kabinet. Takoj za njima je pritekel Janko.

"Milostni gospod!" je zjecljal prestrašeno.

"Kaj je?"

"Veste, koga sem videl?"

"Koga?"

"Malo prej . . . oh, ljubi Bog!"

"Za vraga, govori!"

"Videl sem, kako straža iz Klefeldovega stanovanja pelje v ječo . . ."

"Koga?" je prebledel Janković in pograbil slugo za prsi.

"Našega mladega gospoda!"

"Oh!" je zavrisnil Janković in se prijel za glavo, doktor se je pa molče zgrudil na stol.

"Je bil prej tukaj?" je tresoč se vprašal Janković.

"Ne."

"Oh, doktor, doktor," je zaškrta, "propadel sem. Fantova nepremišljena strast je v trenutku razbila vse moje upe, vse!"

Bridkost ga je strla, da se je sesedel na stol, skril obraz v dlani in jecjal v joku:

"Belizar, Belizar! Zakaj si mi strl srce?"

"To, to je neumno, strašno neumno!" je začel brbrati Penzinger in si brisal solze. "To je supina dementia." (Neizmerna neumnost.)

"Vaša milost," se je oglašil Janko z jokavim glasom, "pozabil sem vam povedati . . ."

"Kaj?" Janković je dvignilo glavo.

"Tistile zavitek na mizi . . . jo, čisto sem zmešan . . . mene je tako prizadelo . . ."

"Kdo je prinesel?" je skočil kavalir in začel razvijati zavitek.

"Pater Hieronim."

Jankoviću je drhtela roka, ko je začel brati pismo. Lica mu je prelivala zdaj rdečica zdaj bledeca, doktor je pa radovedno dvignil nos. Kavalir je list nad glavo spravil v miznico, stopil pred zrcalo in rekel z vročnim glasom:

"Doktor, poglejte! Lasje so mi razmršeni, kajne?"

"D-da, magnifice," se je Penzingerju od začudenja razlezel obraz.

"Trebaj jih je počesati, da!" se je noro zasmejal kavalir, vzel glavnik in si začel urejevati lase.

Nato je stopil pred doktorja in zaškrta:

"Je moja pričeska dobra?"

"D-da, magnifice!" je plaho zinil Tirolec.

"Bien! Vi boste spali tukaj. Janko, pripravi modri kabinet. Čutim, da bom ponoči potreboval vaše pomoči. Grem na ples!"

"Na ples?" je poskočil doktor, kakor bi ga pičila kača, in sumljivo pogledal kavalirja izpod naočnikov.

"Da," je s hlinjenim mirom potrdil Janković. "Na ples k divni Diani."

"Pa zdaj—zdaj?" Tirolec se je odmaknil in pogledal od strani Janka. Sluga je pokazal s kazalcem na čelo.

"Da," je nadaljeval Janković. "Obljubil sem ji, da se vrnem. Saj poznate besedo: Noblesse oblige! Moram. Lahko noč!"

"La-a-ahko noč," je zajecljal Tirolec in se globoko priklonil.

Janković je odšel, doktor je pa po prstih stopil do odprtih vrat, boječe pogledal in rekel Janku:

"Pojdi za gospodom. Lahko se zgodi nesreča. Meša se mu."

"Bogme, res nori," je zajokal Janko.

Kot bi udarila vanjo strela, tako je planila Terezija k vratom, skozi katera je vstopil Janković.

"Oh, ti si moj!" je pošepetala, mu pomolila roke in obraz ji je zaplamenel.

"Ali sem smel Tereziji požreti besedo?" se je vljudno priklonil Janković in premeril s pogledom podivjano množico, ki se je ob glasbi hohotala in zlivala vase šampanjec. "Vrnili bi se, tudi da nisem obljubil."

"Povej, zakaj si odšel?"

"Malenkost! Na pristavi Horvatska mi je zgorela žitnica."

"Ah!"

"Mislim sem, da je bogve kaj! No, pustiva to. Veselimo se. Dobro volje sem," je stisnil s čudnim glasom.

"Danes si tako čuden!"

"Razburjen, zaljubljen. Kje je grof?"

"Spi v svoji postelji."

"Ha, ha! Je Malenić tukaj?"

"Je; v tretji sobi ga najdeš."

"Pardon, Terezija! Reči mu moram dve, tri besede. Takoj se vrnem."

"Le hitro," mu je zapretila s prstom, "sicer pridem za teboj."

Kavalir se je priklonil in šel skozi gnečo v tretjo sobo.

Grede skozi turški kabinet, kjer je na divanu smrčal debeli Sale, je zaslišal za seboj šepet.

"Chevalier!"

Janković je obrnil glavo. Pred njim je s potrtem obrazom stala Eufrozina.

"O, vi, gospodična!"

"Da, vsa obupana," je potrdila mladenka, pozorno pogledala na okrog in pošepetala: "Moram vam zaupati skrivnost! Samo da kdo ne sliši."

"Govorite."

"Kaj pa tale?" je pokazala na senatorja.

"Je mrtev. Le govorite."

"Poslušajte! Stala sem v gneči blizu Terezije, z njo je bil Najšić. Nekaj sta si šepetala po latinsko, jaz pa nekaj latinskih besed razumem. 'Najšić,' mu je rekla Terezija, 'pridite potlej v turški kabinet, povedala vam bom nekaj o Belizarju. Vsekakor pridite.' Kaj neki imata, sem si mislila, moram zvrediti, ker stotnika spoštujem pa tudi vas, saj ste tako dobri. Skrivala sem se za tisto gosto cvetje in veje. Živa duša me ni videla, jaz pa še dihala nisem. Res sta prišla in sedla tule. Slišala sem vsako besedo. Pomislite. To je grozno."

(Dalje prihodnjic)

"Kaj, kaj?" je radovedno vprašal kavalir.

"Grofica je rekla: 'Najšić, stotnik Pakić je prišel v Zagreb. Pismo, na katero sem naščuvala Zandorja, je pomagalo, zbadlo je mlado, razgreto glavo. Zdaj je v naših pesteh. Želim, da se zaveda konca. Tukaj imate dva blanketa z banovim podpisom. Na enega napišite oprostitev za Belizarja in dobil ga bo, če se poroči s Fruziko, na drugega pa napišite ukaz, da morajo stotnika pod stražo takoj odvesti v

trdnjavo Kustein v ječo. To ga bo doletelo, če Fruzike ne vzame.' Jaz sem se tresla ko šiba na vodi, srce mi je hotelo razgnati, pa nisem smela niti črhni. Najšić je vzel blankete in rekel: 'Kaj pa Janković?' 'On je fantast, ki nori za menoj; rekla mu bom: Kufstein—in vse bo dobro. Jaz tako hočem, ta človek mi ugaja kakor muha pajku,' je odgovorila Terezija. Zadnjih besed nisem prav dobro razumela," je dodala pristojušo.

"Ah!" se je začudil kavalir.

"Ni to grozno?" je vprašala Eufrozina z otroško užaljenim glasom. "Imajo ti ljudje sploh srce? Vidite — prisilili nas bodo . . ."

"Gospodična Eufrozina, vi ste čudovito dekle," je rekel kavalir in ji poljubil roko.

"Oh, prosim vas . . ."

"Prosimo Boga, vi ste pošteno dekle! Hvala vam! Zbogom."

Janković je opazil, da ga Terezija išče in je pohitel v drugo sobo. Potiho je rekel Maleniću dve, tri besede; baron bi se nečesa domislil, se je iztrgal in z odločnim korakom pohitel k velikim mizi med najbolj hrupne goste, kjer so med bučnimi pesmimi zveneli kozarci. Tudi Janković je dvignil kozarec.

"Silentium! Janković govori," je zavpil Najšić.

"Prijetelj!" je vzkliknil kavalir z jasnim, toda drhtečim glasom. "Najlepša žena našega stoletja, krasna Diana, nas je danes sprejela v svojem hramu. Očarala nas je s svojo lepoto, osupnila s svojim sijajem, obsulela nas z obiljem in nas spreminila v svoje večne sužnje. Bi ne bilo sramotno, da ji ostanemo večni dolžniki in bi ne posnemali raje ljubezni, svobode in veselja, kjer vladata Venera in Bakhus? Ne, to se ne sme zgoditi! Jaz kličem: Revanche! (Povračilo). Čez štirinajst dni bom priredil v vašem imenu slavnost božanski Diani in povabim vas vse. Hočete?"

(Dalje prihodnjic)

"Kaj, kaj?" je radovedno vprašal kavalir.

"Grofica je rekla: 'Najšić, stotnik Pakić je prišel v Zagreb. Pismo, na katero sem naščuvala Zandorja, je pomagalo, zbadlo je mlado, razgreto glavo. Zdaj je v naših pesteh. Želim, da se zaveda konca. Tukaj imate dva blanketa z banovim podpisom. Na enega napišite oprostitev za Belizarja in dobil ga bo, če se poroči s Fruziko, na drugega pa napišite ukaz, da morajo stotnika pod stražo takoj odvesti v

trdnjavo Kustein v ječo. To ga bo doletelo, če Fruzike ne vzame.' Jaz sem se tresla ko šiba na vodi, srce mi je hotelo razgnati, pa nisem smela niti črhni. Najšić je vzel blankete in rekel: 'Kaj pa Janković?' 'On je fantast, ki nori za menoj; rekla mu bom: Kufstein—in vse bo dobro. Jaz tako hočem, ta človek mi ugaja kakor muha pajku,' je odgovorila Terezija. Zadnjih besed nisem prav dobro razumela," je dodala pristojušo.

"Ah!" se je začudil kavalir.

"Ni to grozno?" je vprašala Eufrozina z otroško užaljenim glasom. "Imajo ti ljudje sploh srce? Vidite — prisilili nas bodo . . ."

"Gospodična Eufrozina, vi ste čudovito dekle," je rekel kavalir in ji poljubil roko.

"Oh, prosim vas . . ."

"Prosimo Boga, vi ste pošteno dekle! Hvala vam! Zbogom."

Janković je opazil, da ga Terezija išče in je pohitel v drugo sobo. Potiho je rekel Maleniću dve, tri besede; baron bi se nečesa domislil, se je iztrgal in z odločnim korakom pohitel k velikim mizi med najbolj hrupne goste, kjer so med bučnimi pesmimi zveneli kozarci. Tudi Janković je dvignil kozarec.

"Silentium! Janković govori," je zavpil Najšić.

"Prijetelj!" je vzkliknil kavalir z jasnim, toda drhtečim glasom. "Najlepša žena našega stoletja, krasna Diana, nas je danes sprejela v svojem hramu. Očarala nas je s svojo lepoto, osupnila s svojim sijajem, obsulela nas z obiljem in nas spreminila v svoje večne sužnje. Bi ne bilo sramotno, da ji ostanemo večni dolžniki in bi ne posnemali raje ljubezni, svobode in veselja, kjer vladata Venera in Bakhus? Ne, to se ne sme zgoditi! Jaz kličem: Revanche! (Povračilo). Čez štirinajst dni bom priredil v vašem imenu slavnost božanski Diani in povabim vas vse. Hočete?"

(Dalje prihodnjic)

"Kaj, kaj?" je radovedno vprašal kavalir.

"Grofica je rekla: 'Najšić, stotnik Pakić je prišel v Zagreb. Pismo, na katero sem naščuvala Zandorja, je pomagalo, zbadlo je mlado, razgreto glavo. Zdaj je v naših pesteh. Želim, da se zaveda konca. Tukaj imate dva blanketa z banovim podpisom. Na enega napišite oprostitev za Belizarja in dobil ga bo, če se poroči s Fruziko, na drugega pa napišite ukaz, da morajo stotnika pod stražo takoj odvesti v

trdnjavo Kustein v ječo. To ga bo doletelo, če Fruzike ne vzame.' Jaz sem se tresla ko šiba na vodi, srce mi je hotelo razgnati, pa nisem smela niti črhni. Najšić je vzel blankete in rekel: 'Kaj pa Janković?' 'On je fantast, ki nori za menoj; rekla mu bom: Kufstein—in vse bo dobro. Jaz tako hočem, ta človek mi ugaja kakor muha pajku,' je odgovorila Terezija. Zadnjih besed nisem prav dobro razumela," je dodala pristojušo.

"Ah!" se je začudil kavalir.

"Ni to grozno?" je vprašala Eufrozina z otroško užaljenim glasom. "Imajo ti ljudje sploh srce? Vidite — prisilili nas bodo . . ."

"Gospodična Eufrozina, vi ste čudovito dekle," je rekel kavalir in ji poljubil roko.

"Oh, prosim vas . . ."

"Prosimo Boga, vi ste pošteno dekle! Hvala vam! Zbogom."

Janković je opazil, da ga Terezija išče in je pohitel v drugo sobo. Potiho je rekel Maleniću dve, tri besede; baron bi se nečesa domislil, se je iztrgal in z odločnim korakom pohitel k velikim mizi med najbolj hrupne goste, kjer so med bučnimi pesmimi zveneli kozarci. Tudi Janković je dvignil kozarec.

"Silentium! Janković govori," je zavpil Najšić.

"Prijetelj!" je vzkliknil kavalir z jasnim, toda drhtečim glasom. "Najlepša žena našega stoletja, krasna Diana, nas je danes sprejela v svojem hramu. Očarala nas je s svojo lepoto, osupnila s svojim sijajem, obsulela nas z obiljem in nas spreminila v svoje večne sužnje. Bi ne bilo sramotno, da ji ostanemo večni dolžniki in bi ne posnemali raje ljubezni, svobode in veselja, kjer vladata Venera in Bakhus? Ne, to se ne sme zgoditi! Jaz kličem: Revanche! (Povračilo). Čez štirinajst dni bom priredil v vašem imenu slavnost božanski Diani in povabim vas vse. Hočete?"

ZA UREDITEV

AVSTRIJSKEGA PROMETA

BEOGRAD — Na mednarodni železniški konferenci, ki je bila od 9. do 11. februarja v Trstu, so proučili vprašanje sporazuma o ureditvi avstrijskega pomorskega prometa čez Reko in Trst. Konferenca je pravzaprav nadaljevanje mednarodne železniške konference, ki je bila pred kratkim na Dunaju in na kateri so se stališča glede tega vprašanja približala.

Jugoslovansko delegacijo je vodil inž. Sveta Savičević, načelnik v glavni direkciji jugoslovanskih železnic.

Društveni koledar

MARCA

21. marca, nedelja — Koncert zbora Jadran v Slov. del. domu, Waterloo Rd.

APRILA

4. aprila, nedelja — Spomladanski koncert zbora Zarja v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

11. aprila, nedelja — Koncert Glasbene Matice v Slov. nar. domu, St. Clair Ave.

25. aprila, nedelja — Koncert zbora Planina v Slov. nar. domu, Stanley Ave., Maple Heights, Ohio.

MAJA

2. maja, nedelja — Koncert zbora Triglav v Sachsenheim dvorani; domača zabava sledi v Domu zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

9. maja, nedelja — Koncert pevskega zbora Adria v Ameriško jugoslovanskem centru na Recher Ave.

30. maja, nedelja — 25-letnica kluba Ljubljana v Ameriško jugoslovanskem Centru, Recher Ave.

JUNJA

13. junija, nedelja — Piknik društva Mir št. 142 SNPJ na farmi SNPJ.

27. junija, nedelja — Piknik društva Vipavski raj št. 312 S.N.P.J. na farmi S.N.P.J.

JULIJA

4. julija, nedelja — Piknik Kluba društvev in direktorija AJC na Kaliopovi farmi.

11. julija, nedelja — Piknik društva Združeni bratje št. 26 S.N.P.J. na farmi S.N.P.J.

Oglašajte v Enakopravnosti

NATIONAL PRESS BUILDING
WASHINGTON, D. C.

By Anne Goode

Who wouldn't want a good cup of coffee every time with prices the way they are now? Here are a few simple rules: Keep your coffee pot immaculate to avoid a rancid taint; always start with fresh, cold water and fresh coffee; measure accurately and never boil.

For women who appreciate the delicate color of embroidery and old lace, it's good news to know that ecru curtains have been revived. Doesn't that give you ideas for those "used-to-be-white" tailored curtains? For, with a package of all-purpose ecru dye, you can convert them into a lovely shade, giving windows a really high style.

How about a tomato soup surprise for supper? Combine 1 can condensed tomato soup, 1 can condensed vegetable soup and 2 cans water. Heat to boiling and simmer 3 minutes. Fold 1/2 cup real mayonnaise into 1 egg white, beaten stiff. Top each serving of soup with a generous spoonful of the mayonnaise mixture and add a sprig of parsley. Serves 6.

NATIONAL PRESS BUILDING
WASHINGTON, D. C.

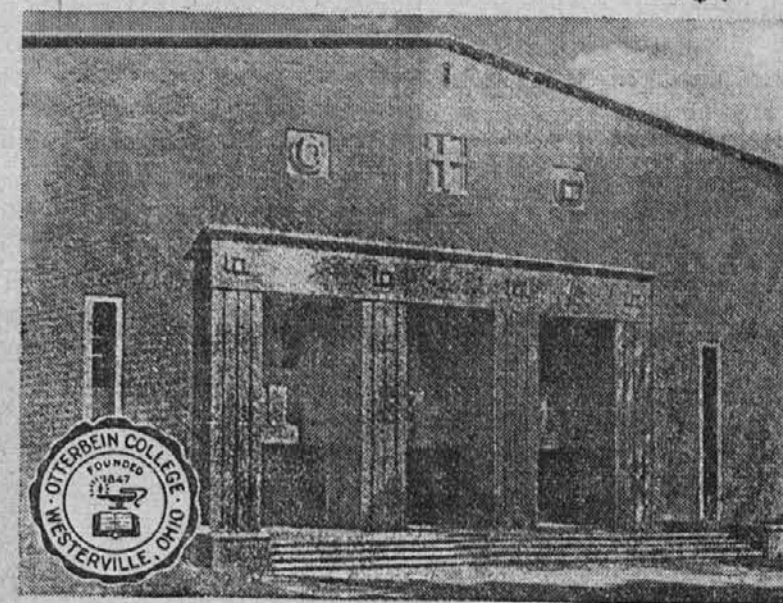
By Anne Goode

A black-board eraser is a handy household item, believe it or not. When dampened with dry cleaning fluid, it cleans spots from furniture and rugs beautifully. It also doubles as a pre-dryer when washing windows, mirrors and auto windshields.

Ever have a ham steak delicately flavored with mustard and horseradish? Delicious! Spread both sides of ham slice with this mixture: combine 1/4 cup mustard with horseradish and 2 tbs. brown sugar. Place in baking dish with 1/2 cup water containing 3 cloves. Bake as usual.

Catch him with cookies, whether he's your daughter's beau or your snack-hunting husband. Here's how to make a date-nut filling to be used with your favorite sugar cookie dough: Combine 1 1/2 cups chopped dates with 1/2 cup sugar and 1/2 cup water; boil 5 minutes or until thick, stirring constantly. Add 2 tbs. margarine, 1 tbs. lemon juice and 1/2 cup finely chopped nuts; then cool.

OHIO GOES TO COLLEGE

Cowan Hall at Otterbein College

Otterbein College has had a continuous history since 1847. It is located in the friendly town of Westerville, on Route 3, adjacent to the capital city of Columbus, thus combining the benefits of village living with the advantages of a metropolitan area.

Otterbein is fully accredited and takes pride in the students it sends to graduate schools and into the professions.

As a liberal arts school preparing its students for well-balanced living and leadership, Otterbein College provides special training in the sciences, education, music, physical education and home economics. Attention is given to courses in marriage and home life.

Cooperative programs are available in engineering, nurses training and visual arts leading to appropriate degrees. Several two-

year courses, including one in secular work and one in medical technology, lead to the degree of Associate in General Education.

Otterbein College belongs to the Ohio Athletic Conference, one of the oldest